

ČÍSLO 2.

© 2011 TURISTICKÝ ODDÍL TOMPAS VLČI TECHNICKÉ ŘEŠENÍ A DESIGN TOM

Příběh o trpělivosti a důvěře

„Copak můžeš spoutat vítr?“ zeptala se mladá indiánka své dcerušky.

„Ne, maminko, to nejde. Nikdo to nedokáže.“

„Opravdu nikdo? Ani ptáci? Ani stromy?“

„Ne, maminko, ptáky vítr nese, ale nepatří jim. Stromy se díky němu hýbají a probouzejí ze své ztuhlosti, ale na vítr si nemohou dělat nárok ani oni.“

„Jsi moje malá moudrá holčička,“ usmála se maminka a pletla dál košíček na jahody.

„A mami. Kdyby se upletly opravdu velké koše... nedal by se vítr chytit do nich?“

„Možná že ano, dítě, ale jakmile by se ti to povedlo, vítr by zemřel, ztratil se. Nesmí být zavřený, nemůže tak existovat.“

Odpoledne se maminka s dcerkou vydaly za vesnici, velmi daleko. Na plochý kámen tam maminka položila kus rybího masa. Dvě vlčí oči ji z povzdálí pozorovaly.

„Proč toho vlka navštěvuješ, mami?“ zeptalo se děvče.

„Není zlý, jen hladový. Když něco dostane, nechá na pokoji stáda.“

„A proč sem chodíš tajně a nedovoluješ mi, abych o tom někomu řekla?“

„Myslím, že tomu všichni nerozumí, a chtěli by, abych sem už nechodila. Jednoho dne však ten vlk přijde a nechá se ode mě pohladit, bude to velký den, protože se to ještě žádné ženě nepovedlo.“

„Nebudeš se bát, mami? Vždyť vlci zabíjejí, jsou jako stíny.“

„Ale tenhle mi neublíží. Poznává, že jsem to já, kdo mu sem nosil jídlo, kdo na něj mluvil, kdo se na něj smál... kdo ho má rád.“

Když večer holčička usínala, neopomněla obvyklou otázku: „Kdy se už vrátí tatínek?“

„Pamatuješ si ještě, co jsem ti ráno vyprávěla o větru? Muži jsou jako vítr, potřebují volnost. Tatínek se vrátí ve správný čas.“

„Ale proč nepřijde teď, když už se mi tolik stýská?“

Maminka si tichounce povzdechla, však se jí taky stýskalo. „Však on se vrátí... jako vždy. A možná přinese ze své výpravy bohatý úlovek, to bude radost.“

„Mami, jak to, že vždy, když přijde, jsi tak šťastná, i když jsi měla před tím takový strach a tolik jsi plakala? Jak to, že mu nic nevyčítáš?“

„Muži jsou jako vítr... jak bych mohla vyčítat větru, že vane? Nezbývá, než čekat a doufat, že je v pořádku a že na nás nezapomněl.“

„Ale co kdyby se už nevrátil? Vždyť se toho může tolik stát!“

Maminčina tvář pobledla, ale pak se smutným úsměvem řekla: „Šťastná jsem, jen když jsem s ním, ale vím, že mohu žít i bez něho. Nezemřu žalem, mé srdce by vydrželo. Vždyť vše je v rukou Manitoua, Velkého Ducha. Avšak chraň mě, Nejvyšší, před takovou bolestí!“

„Nechtěla jsem tě rozesmutnit, maminko.“

„Já vím, nic se nestalo. Tvůj tatínek přijde určitě brzo.“

Na další den maminka - tentokrát sama - navštívila vlka. Položila maso na obvyklé místo, ale neodešla. Sedla si vedle kamene a tiše vyčkávala. Vlčí oči ji sledovaly s plachým strachem.

„Jen pojd', příteli, je na čase, aby ses přestal bát,“ promluvila poklidně indiánka. A vlk se pohnul a opatrnými kroky, jakoby chtěl každou chvíli utéct, přišel.

Vítr nespoutáš a vlka přijít nedonutíš, pomyslela si maminka, *ani můj manžel se nevrátí podle mé vůle ve chvíli, kdy ho tolik potřebuji, ale láska dokáže někdy zázraky.* S touto myšlenkou opatrně pohladila vlka po hlavě a s pocitem výjimečnosti se mu zahleděla do nádherných žlutých očí, které v tu chvíli nebyly očima hladové bestie. Poté smířeně pozorovala, jak skousl maso a zmizel úžasnou rychlostí v trávě.

A i tatínek zanedlouho přišel provázen větrem v havraních vlasech.

Fauna severní Ameriky

Los americký

Výskyt

Los americký žije v Severní Americe, v lesích protkaných rybníky, jezery a bažinami, které navazují na Skalisté hory.

Vzhled

Los je největší z jelenovitých. Lopatovité parohy, které nosí pouze samec, mohou dosáhnout rozpětí až 2 m. Letní srst je šedohnědá nebo červenavá, přecházející do černé na zádech a zesvětlující se na bříše a na nohou. Zimní srst je více do šedé barvy.

Způsob života

Losi jsou často samotářští, avšak v zimě se mohou sdružovat. V létě se živí vodními rostlinami a tráví mnoho času ve vodě, aby unikli dotěrným mouchám a komárům. V zimě konzumují výhonky stromků, listy a větve mladých stromů, jakož i kůru.

Rozmnožování

Samci shazují parohy v prosinci a znovu jim vyrůstá počínaje dubnem nebo květnem. V období říje, od září do října, bojují samci za pomocí svých parohů, avšak bez velkých škod. Samec kopuluje s několika samicemi, ale někdy zůstává u jedné z nich až do deseti dní věku mláďete. Březost trvá 240 až 270 dní, rodí se 1 až 3 mláďata, která zůstávají u matky až do věku 2 let. Délka života losa je okolo 20 let.

Váha samce: od 800 do 900 kg

Váha samice: od 600 do 700 kg

Orel bělohlavý

Výskyt

Vyskytuje se většinou poblíž velkých otevřených vod s bohatými zásobami potravy a starými stromy na hnízdění.

Vzhled

Dospělý jedinec má hnědé peří na těle a bílé na hlavě a ocasu. Ocas nemá příliš dlouhý a jeho tvar poněkud připomíná trojúhelník. Samci i samice jsou zbarveni stejně zobák, pařáty a duhovky má orel bělohlavý svítivě žluté. Na neopeřených pařátech má krátké silné prsty s velkými drápy. Drápem na zadním prstu probodává životně důležitá místa na těle oběti, zatímco předními prsty ji drží nehybnou. Má velký zobák hákovitého tvaru se žlutým ozdobím.

Způsob života

Je to velmi dobrý letec, který se vznáší na tepelných vzdušných proudech. Normálně při vodorovném letu dosahuje rychlosti 56–70 kilometrů za hodinu. Většinou loví ryby, ale jinak je jeho strava různorodá. Může se živit i mršinami, a to hlavně v zimě – ty mohou dosahovat až velikosti velryb, ale orel bělohlavý upřednostňuje mršiny kopytnatců a velkých ryb. Někdy přežívá na stravě kradené z kempů nebo smetišť. Ze savců loví hlavně králíky, zajíce, mývaly, ondatry, bobry a kolouchy jelenovitých, z ptáků pak kachny, racky, volavky a husy. Většina živé lovené zvěře nedosahuje velikosti orla.

Rozmnožování

Námluvy zahrnují komplikované křiky a speciální let, ve kterém pár létá střemhlav, honí se a ve velké výšce dělá přemety, při kterých se zachytí ocasem, padá volným pádem a těsně nad zemí se rozpojí. Jeho hnízdo je největší ze všech hnízd ptáků v Severní Americe, používá ho opakovaně po více let a každý rok přidává nový materiál. Může dosahovat hloubky až 4 metry, šířky 2,5 m a váhy 1 tuny. Hnízdo staví z větví většinou na velkých stromech poblíž vody. Když okolo nejsou stromy, může se zahnízdit na zemi. Samice snáší jedno až tři vejce ročně, ale jen vzácně se stává, že přežijí všechna tři mláďata.

Sokol (21.3. – 19.4.)

Indiáni považovali sokola za velmi elegantního dravce, který pro ně symbolizoval svobodu. Sokol byl velice uctívaným, neboť staří Indiáni věřili, že duch Sokola má schopnost obdarovávat duši tou správnou dávkou nezávislosti, dravosti a tím zajistit úspěch. Podle jedné legendy byl tenhle dravý pták vyslancem bohů, aby lidem předal bystrý úsudek a vznešené chování. Lidé narození ve znamení Sokola přesně takoví bývají. Mají bystrý úsudek, jsou vynikajícími pozorovateli, umějí se s dravostí pustit do svých projektů.

Bobr (20.4. – 20.5.)

Bobr symbolizoval pro staré Indiány zemského tvora, který se mohl zdát nenápadný, ale nikdy nestrádal. Pro staré kultury amerického kontinentu představoval hojnost, vytrvalost a velmi dobré zemské základy. Lidé narození ve znamení Bobra nepatřili mezi mystiky a šamany, vykladače snů. Ne, byli to naopak lidé, kteří byli mistry praktického života. Tvořili solidní základ kmene. A povětšinou si nashromáždili velmi slušný majetek. Sice se tak nestalo hned, ale za nějaký čas už to nebylo možno přehlédnout. Tak jako u zvířecího bobra - po nějakém čase si nelze nevšimnout, kde se usadil.

Jelen (21.5. – 20.6.)

Stará indiánská kultura viděla v jelenu velmi čilé a elegantní zvíře. Některé kmeny přijaly za třetí symbol Kruhu Země "laň". Ať tak či onak, na první pohled je patrné, co má daný symbol vyjádřit - tito lidé jsou čilí, velmi šikovní pozorovatelé, kteří se neradi pouštějí do bojů. Jelen umí rychle změnit směr svého běhu - což je typické pro lidi narozené v tomto období. Nejdou za svým cílem přímočaře a s plnou vervou. Kdykoli by se naskytly komplikace nebo nebezpečí boje, bez problému dokáží kličkovat.

Datel (21.6. – 21.7.)

Už ve staré indiánské kultuře se tradovalo, že datlové jsou lékaři stromů. A stromy nebyly pro Indiány neživým kusem dřeva, z kterého se dá udělat kuchyňská linka, papír nebo který se musí vykácet, protože překáží na příjezdové cestě. Stromy měly duši a byly nesmírně důležitou součástí Matky Země. Datlové tudíž hráli v indiánské kultuře důležitou roli. Staří Indiáni rozpoznali jejich dar osvobodovat stromy od škůdců a talent k utváření útulných hnízd. Totéž se projevovalo u lidí narozených v červenci. A tak jim přisoudili symbol Datla.

Losos (22.7. – 21.8.)

Losos byl od dávných dob považován za elegána vod. A nejen to. Losos vzbuzoval obdiv, protože musel překonat dlouhou a nebezpečnou cestu k místům, kde se třel. Proto stará indiánská kultura přisoudila tento symbol lidem, kteří se nezáleknou žádné překážky a kteří mají před sebou jasný cíl. A stejně jako se losos nevzdá, dokud nedosáhne svého cíle, i tito lidé raději "padnou", než aby slevili ze svých záměrů a předsevzetí. Jistě to je dobrá vlastnost, ačkoli tak trochu fanatický přístup k realitě jim může také hodně uškodit.

Medvěd (22. 08. – 21. 09)

Když se zadíváte na medvěda, určitě vás napadne, že je to takový těžkopádný dobrák. Staří Indiáni by patrně nebyli proti podstatnému jménu, ale určitě by zavrhlí ono přídavné jméno před tím. Indiáni totiž znali medvědy "jako svoje boty" a moc dobře věděli, že to zvíře je velmi silné, praktické, chytré a klidné - ale nikoliv těžkopádné. Medvěd byl pro ně vládcem lesa, kterého velmi uctívali. Jeho síla byla pro Indiány téměř posvátná. Medvěd je pevně spoután se zemí. Objevujeme další znamení (po bobrovi) které se vyznačuje praktickým pohledem na svět. Není snílkem a idealistou, který létá v oblacích. Není mystikem, který vzhlíží k vesmíru. Jeto

tvor, který umí analyzovat své možnosti a který sem musí spoléhat především sám na sebe. Medvědi nežijí ve smečkách, jsou to zvířata, která se umějí postarat sama o sebe.

Havran (22.09. – 22.10.)

Jsou znamení, jejichž symbolika je každému hned jasná. Na druhou stranu některá jiná skrývají hned několik významů. Mezi taková patří právě Havran. V naší kultuře neměl havran zrovna nejpozitivnější úlohu. To ovšem neplatí o indiánské. Jak jsme si už řekli, Indiáni zvířata neklasifikovali a nepřirazovali jim negativní role. Každé zvíře mělo "ducha", který se vyznačoval určitými vlastnostmi a byl součástí celku. Havran tvořil rovnováhu v přírodě. Havrani udržovali rovnováhu a pomáhali Matce Zemi s očistou. Ovšem havran je schopen vznést se k Otci Nebi. A to je také charakteristické pro Havraní lidi. Umějí si vážit praktických materiálních hodnot, ale také vědí, že ne všechno je "hmotné". Proto tito lidé tak snadno přijímají nejrůznější názory.

Had (23. 10. – 22. 11.)

Bývají to skutečně moudří a hloubaví lidé, dobří pozorovatelé, kteří si nedají pokoj, dokud nepřijdou na kloub nějaké záhadě. Neprohlédnou to, co má být skryto, neodhalí to, co má být tajné. Ti, kteří před Hady něco utajují nebo se vyznačují neprůhledným chováním pak na ně působí jako výzva. Pomáhá jim jeden velký trumf. Jsou obdařeni intuicí, šestým smyslem. Odpověď a výsledný obraz poskládají i z malých dílků - krok pokroku a neúnavně. Nepotřebují policejní školy, aby odhalili to, co ostatní nevidí. Hadí lidé umí vyslovit jednoznačný závěr, do věci či řešení problému vnášejí světlo.

Sova (23.11. – 21.12.)

Tento krásný pták se stal symbolem lidí, kteří baží po vědění. Zatímco v předchozí části Had hlídal a ukryval vědomosti před nepovolanými, Sova moudrost rozdává. Lidé patřící k tomu znamení touží nejen vědět, ale taktéž šířit své názory a zkušenosti mezi lidi. Indiáni věřili, že Sovy jsou poslem moudrosti a míru.

Husa (22.12. – 19.01.)

Tento zvířecí symbol v nás patrně vzbudí úsměv. V Indiánech však divoké husy rozhodně neprobuzovaly úsměv. Ale spíše obdiv. Indiáni totiž vyzorovali, že i když je tento pták poměrně těžký a činí mu někdy potíže, aby se vznesl k obloze, nakonec to vždycky dokáže. A nejenže dokáže, nakonec umí uletět dlouhou cestu za svým novým domovem a poté se vrátit do toho starého. To je přímo zázračný výkon. Proto Indiáni vybrali husu za symbol pro lidi, kteří jsou nesmírně cílevědomí. I když je život neobdaří výhodami, aby dosáhly vysokých cílů (husy jsou v nevýhodě oproti ostatním ptákům), nevzdají se, protože vědí, že právě jejich tvrdošijnost je vynese ke kýženému cíli.

Vydra (20. 01. – 18. 02)

Lidé narození v tomto znamení bývají nadaní, vynikají aktivitou, pracovitostí, mají neobyčejný smysl pro spravedlnost. Pokud cítí nějaké příkoří, neváhají okamžitě zasáhnout a pomůžou tomu, kdo je podle nich v právu, pomůžou slabšímu proti převaze. Nejednou mívají nápady, jejichž realizace končí nejdál někde v polovině, většinou jsou schopni udělat jen první krok. Jejich představy a plány jsou většinou reálné jen v jejich fantazii.

Vlk (19.2. – 20.3.)

Indiáni vlky obdivovali. Naši Galaxii nenazývali Mléčná dráha, ale Vlčí stezka. V jejich podání se tradovalo, že když se Stříbrný vlk vyhoupl na oblohu a uháněl Vesmírem, při běhu ztratil pár stříbrných chlupů, a jak svůj běh každodenně opakoval, utvořila se celá Vlčí stezka. Zpět však k Vlčím lidem. Vlk je sice silné zvíře, ale také je plachý. A takoví jsou i tito lidé - mohou se držet stranou, ale v jejich nitru dřímá nesmírná síla.

Víte jak indián pozná, že nastalo období sucha?
Že se mu práší za kanoi.

Syn indiána se ptá svého otce:
"Proč se můj bratr jmenuje Zelený strom?"
"Protože byl počat pod zeleným stromem."
"A proč se moje sestra jmenuje Měsíční svít?"
"Protože byla počata za měsíčního svítu a už se přestaň ptát Prasklá gumo!"

Indiánský chlapec se ptá šamana místního kmene: "Podle čeho určuješ pro všechny děti jména?" "To máš tak: Když se dítě narodí, donesou mi ho, já ho zvednu na pažích, rozhlédnu se prérií, a když vidím třeba v dálce utíkat lišku, tak se dítě bude jmenovat Běžící Liška. Nebo když zrovna sněží, tak to děvce dostane jméno Tiše Padá Sníh. A proč tě to vlastně tak zajímá, Tadserepse?"

Na prérii se rozkládá indiánský tábor a vzadu za kopcem se objevily kouřové signály.
Indiánský tatka k synovi: "A dělej!" ukazuje na signály.
"Copak nevidíš, že už zvonilo?"

Indiáni zabloudiv v poušti.
Po prvním dni, kdy jsou opravdu unavení praví náčelník jinému indiánovi:
"Vystřel, třeba nás někdo uslyší!"
Nikdo se neozve tak pokračují dál.
Další den, když už sotva jdou a nemají co pít, praví náčelník opět tomu indiánovi:
"Vystřel, třeba nás někdo uslyší!"
Nikdo se opět neozval.
Takhle to pokračuje další dva dny.

Když už se indiáni plazí z posledních sil po zemi praví zase náčelník
tomu indiánovi: "Vystřel, třeba nás někdo uslyší!"
Indián odpoví: "Nemůžu, došly mi šípy!"

O velkých a malých zvířatech

Byl jednou jeden jaguár, obzvláště velký a pěkný, který věřil, že je nejmocnější ze všech zvířat. Majestátnými kroky a mocnými skoky se pohyboval po pralese a nedbal na to, kam jeho noha šlápne. Proč taky, byl přece největším. Jednou v pralese zaslechl slabý hlásek.

„Hej, haló, ty tam nahore, podívej se přece sem!“ Jaguár pátral, odkud se hlas bere, a tu si všiml malinkatého cvrčka, který seděl na jeho tlapě a díval se na něho.

„Co po mně maličký chceš?“

„Dávej prosím příště pozor, kam šlapeš,“ řekl cvrček, „málem jsi mě svojí tlapou zašlápl!“

„To je mi ale k smíchu,“ zařval jaguár, „ty, takový prcek, mi budeš říkat, co mám dělat!“

„Jen tě prosím, abys dával pozor, nic víc,“ řekl cvrček, kterého jaguárův řev vůbec nevyděsil. To jaguára opravdu rozzuřilo.

„Ty drzý skrčku,“ zařval jaguár ještě hlasitěji, „na místě tě rozšlápnu!“

„Stůj,“ cvrčkův hlas byl teď úplně jasný, „vyhlašuji ti tedy válku! Ukážu ti, že my malí nejsme zase tak slabí, jak si myslíš.“

Jaguár div smíchy nepukl a jeho svaly pod nablýskanou kůží jen hrály. „Ty, takový prťavý cvrček, se mnou chceš bojovat?! Nevidíš jak jsem silný a mocný?“ „Jsi jako ostatní velká zvířata. Jenom proto, že jste velcí, považujete se za něco lepšího. Ale my jsme vám rovni, i když jsme malí, a taky vám to dokážeme. Svolaj všechna velká zvířata a já zase svolám všechna malá zvířata, a potom rozhodneme náš spor. Uvidíme, kdo vyhraje.“ Jaguár se rozesmál ještě hlasitěji, ale s návrhem souhlasil, protože potom by velká zvířata mohla s těmi malými trapiči konečně nastolit pořádek. Dohodli se, že souboj vyhlásí pozítří.

Jaguár svolal pumy, medvědy, opise, hroznýše a všechna velká lesní zvířata, cvrček zase svolal moskyty, včely, škorpióny, tarantule, vosy a mravence. Byl to nesčetný zástup malých lesních zvířat. A postavili se proti sobě. Válka netrvala dlouho. Jaguár a puma nebyli schopni se ubránit před útoky rychlých moskytů a včel, medvědům proti škorpiónům a mravencům nepomohly ani jejich velké tlapy, opice utekly před tarantulami na stromy, kde je popíchal vosy, a všechna velká a namyšlená zvířata nakonec s nářkem utekla pryč.

Malá zvířata výskala a křičela za nimi: „Tak jsme to viděli! Malí jsou stejně hrdí jako velcí, všechna zvířata mají stejná práva na život a ohleduplnost!“

“Vzdát se, když je vše proti tobě, je známka slabosti a zbabělosti.“ (Orol, Lakota Teton)

“Dobro a zlo nemůžou sídlit spolu v jednom srdci, proto by dobrý člověk neměl chodit do společnosti zlých.“ (Wingetim, Delaware)

“Vědomosti nepoužívané jsou vědomosti zneužívané.“ (Old Keaym, Plains Kří)

“Neboj se plakat. Pláč osvobodí tvou mysl od smutných myšlenek.“ (Don Talaysva, Hopi)

“Když nadejde čas tvé smrti, nebuď jako ti, kterých srdce jsou plné strachu ze smrti, takže když přijde její čas, naříkají a modlí se, aby ještě chvíli mohli žít svůj život jinak. Zaspívej svou píseň smrti a zemři jako hrdina vracející se domů.“ (Tecumseh, Šauní)

“Nemá smysl bojovat, když nemůžeme věřit ve vítězství.“ (Geronimo, Chiricahua Apache)

“Nic nežije věčně, pouze země a hory.“ (Bíla Antilopa, Čejen)

“Miluji toulání se po prériích. Tam se cítím volný a šťastný. Ale když se usadíme, ztrácíme barvu a umíráme.“ (Satana, Kiowa)

“Nechceme nic jiného, jen aby nás nechali žít v pokoji. Sklonili jsme se před vůlí Velkého bílého otce a šli na jih. Ale ukázalo se, že tam nemůžeme žít, a tak jsme se vrátili. Lepší je umřít v boji, než na choroby. Můžete mě zabít, ale nepřinutíte mě, abych se vrátil. Jediný způsob, jak nás tam dostanete, je udeřit nás palicí do hlavy, odtáhnout nás a dopravit nás tam mrtvé.“ (Tupý Nůž, Čejen)

“Život je jen stínem našich snů.“ (Šílený Kůň, Lakota Oglala)

“Velkých mužů většinou zničí ti, kteří na nich žárlí.“ (Sedící Býk, Lakota Hunkpapa)

“Když ráno vstaneš, poděkuj za ranní světlo, za svůj život a sílu. Poděkuj za jídlo a za radost ze života. Když nenacházíš důvod k vděku, hledej chybu sám v sobě.“ (Tecumseh, Shawnee)

“Měj v úctě všech lidí, neplaz se však před nikým.“ (Tecumseh, Shawnee)

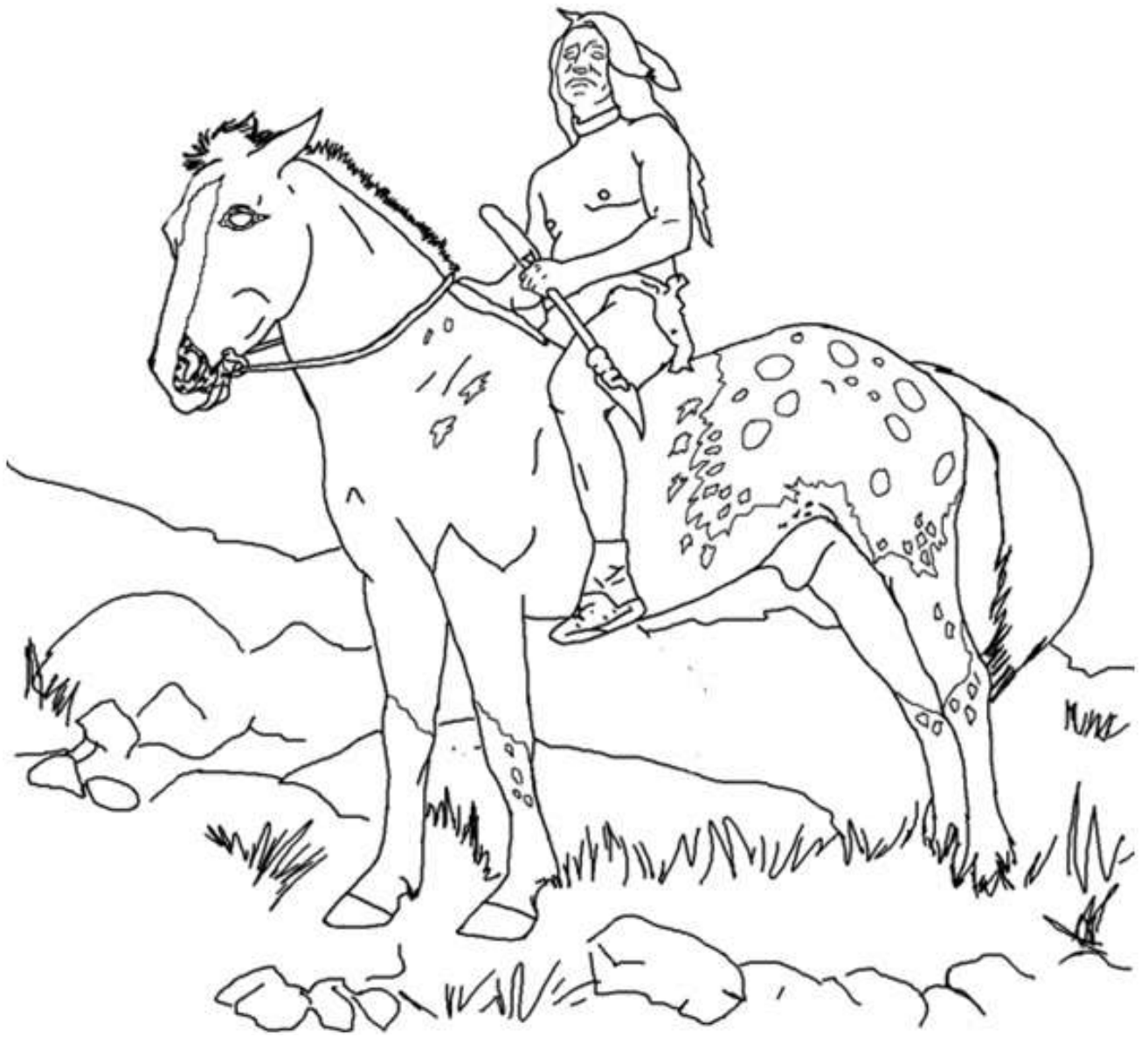
“Člověk se musí postavit tváří v tvář strachu, nebo před ním navěky utíkat.“ (Sokol, Crow)

“Pomlouvati je jako hrát dámu se zlým duchem. Tu a tam vyhraješ, ale časteji se chytíš do pasti své vlastní hry.“ (Don Talaysva, Hopio)

“Buď trpělivý. Všechno se změní v pravý čas. Prání nemůže přivolat podzimní nádheru, nebo donutit zimu, aby ustoupila.“ (Ginaly – li, Cherokee)

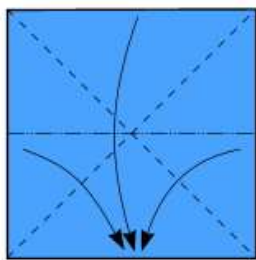
Hraj si s barvami

Dovednost

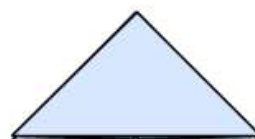
Vodní bomba

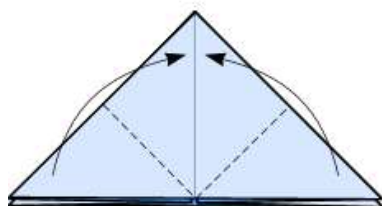
1)

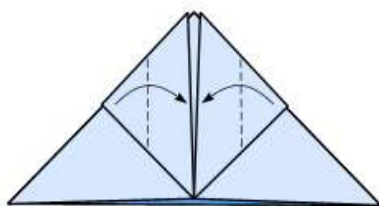
2)

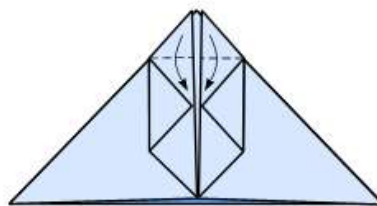
3) Toto je základ vodní bomby.

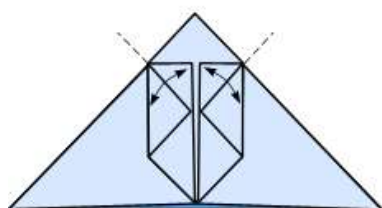
4) Cípy horní vrstvy přehneme k sobě.

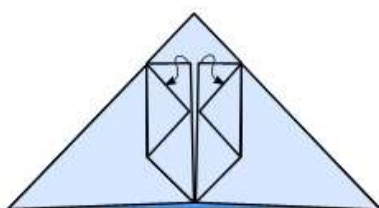
5)

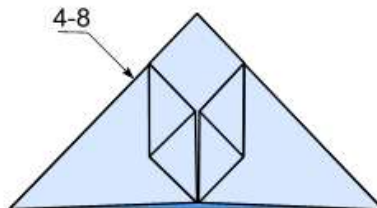
6)

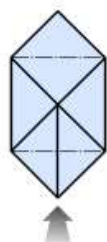
7) Vytvoříme hrany.

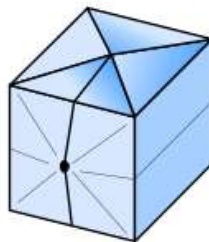
8) Cípy zasuneme do kapsiček podle vzniklých hran.

9) Otočíme a kroky 4 - 8 zopakujeme na zadní straně.

10) Nafoukneme.

Táborový časopis 2011

E-mail redakce: vlci@naseweby.com

Redaktoři

Epo

Matiš

Tom

Redakce časopisu:

Nezávislý táborový časopis má své přispěvovatele z řad táborníků a nejen jich z různých míst a táborů ČR a mimo to, jsou zde zveřejňovány příspěvky táborníků z časopisů a novin, se kterými spolupracujeme. I vy můžete přispět svým textem do vašeho časopisu na naše internetové stránky a nejen na ně..., protože všichni jste redaktoři tohoto časopisu. Táborový časopis je časopis všech.